

nerne alt Svinefedt og alle Affaldsprodukter af Svin til Anvendelse efter nærmere Regler, som hovedsagelig skal gaa ud paa, at disse Produkter skal komme den særlig ubemidlede Del af Befolkningen til gode.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gjorde nogle Bemærkninger om den Stilling, Restaurationerne vilde komme til at indtage efter Lovforslaget i Henseende til at faa Smør og sælge Varer, hvori der var Fedtstoffer, navnlig Smør. Jeg forstaar et Tilsvar af den højtærede Indenrigsminister saaledes, at det er hans Opfattelse, at der paa Restaurationerne skal indføres Bytte-Smørkort. Hvis det er muligt at indføre saadanne Kort, kan jeg tiltræde, at de indføres; jeg har imidlertid den Opfattelse, at det vil volde betydelige Vanskeligheder, men kan man finde en Form, hvorunder saadanne Byttekort i Restaurationerne kan anvendes, saaledes at man, naar man køber et vist Antal Stykker Smørrebrød, skal afgive en vis Del af sit Smørkort, finder jeg det fuldt ud rimeligt. Forholdet bør ingenlunde være dette, at nogle enkelte, der har Raad til at gaa paa Restaurationer, derved skulde kunne faa en ekstra Fedtstof, en ekstra Smørmængde. Jeg hilser derfor med Glæde Indenrigsministerens Bemærkning om, at saadanne Bytte-Smørkort skal indføres. Jeg har blot den Opfattelse, at det vil være meget vanskeligt at praktisere saadanne Byttebestemmelser. Men vi har jo Vanskelighederne for at overvinde dem, og det skulde vel ikke være helt umuligt og-saa i dette Tilfælde at overvinde Vanskelighederne. Under alle Omstændigheder vil det være det retfærdigste at indføre Bytte-Smørkort, thi Restaurationerne bør paa ingen Maade være et Tilflugtssted for Velhavere, hvor de i særlig Grad kan gøre sig til gode, medens det ikke gælder andre, der ikke har Raad til at gaa paa Restaurationer — og det er jo, efterhaanden som Restauratørerne stadig forhøjer Priserne, allerede nu næsten uoverkommeligt for største Delen af Befolkningen at komme dér.

Det glædede mig, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) tiltraadte Lovforslagets Bestemmelser om, at Smør kun skal koste 1 Kr. 60 Øre. Jeg har saa meget mere Grund til at glæde mig over denne Tilslutning, som det ærede Medlem paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne har taget Reservation overfor en saa lav Smørpris. Det ærede Medlem lyste efter et Par Forslag, der var stillede under de forud for Lovforsla-

gets Fremkomst førte Forhandlinger, og fandt det mærkeligt, at de ikke var optrykte som Bilag til Lovforslaget sammen med de øvrige Bilag. Derom skal jeg ikke udtale mig, kun vil jeg sige, at i hvert Fald et Par af de Bestemmelser, der indeholdtes i de Forslag, var af den Beskaffenhed, at de ikke kunde tjene til at gøre det her foreliggende Lovforslag bedre. Det ærede Medlem omtalte dem. Det ene Forslag gik ud paa, at man skulde have Mulighed for at ombytte Smørkort med Fedt- og Flæskekort for at faa den samme Fedtstofmængde til en billigere Pris. Forslag derom har gentagne Gange været fremme under Forhandlingerne. Men det har ved nærmere Gennemgang vist sig, at et saadant Forslag ikke indeholdt nogen Realitet. Det viste sig, at de Mængder af dyre Fedtstoffer, der kunde overtages af de bemidlede mod, at de afgav billigere Fedtstof til de ubemidlede, var saa smaa, at det ikke vilde spille nogen nævneværdig Rolle i økonomisk Henseende. Man maa nemlig erindre, at netop i en Dyrtid som den nuværende, hvor alle Varer koster meget, meget mere end tidligere, kan kun en ringe Del af Befolkningen siges at være bemidlet. Hvis man f. Eks. regner med — jeg mener personlig, at det er uforsvarligt, thi man kan ikke naa til et saa højt Tal i den Henseende —, at $\frac{1}{8}$ af Befolkningen skulde kunne regnes til de bemidlede Klasse, og man saa vil sige, at denne ene Ottendedel skulde afgive sin Del af de billigere Fedtstoffer, f. Eks. af Mellemlæsk, til Fordel for de andre 7 Ottendedele, vil det vise sig, at den Fordel, de 7 Ottendedele derved faar, vil blive saa at sige lig Nul. Jeg skal illustrere det med Tal. Regner man, at der er 3 Mill. Indbyggere her i Landet, og regner man, at $\frac{1}{8}$ deraf tilhører den bemidlede Del, saa vil det udgøre 375,000 Individuer. Hvis disse skal afgive de 100 g Mellemlæsk, som kan blive deres ugentlige Part af den Mængde Mellemlæsk, der overhovedet kan blive til Raadighed for hele Befolkningen — det er ikke sikkert, at det kan blive 100 g til hver, men sikkert er det, at det kan ikke blive mere, hvis ikke alle de Beregninger, vi hidtil har kunnet gøre, har været fejlagtige —, vil de $\frac{7}{8}$ eller 2,625,000 Personer kunne faa ekstra 14 g Mellemlæsk hver pr. Uge. Altsaa 14 g, det er den ekstra Ration, der kan tildeles de 7 Ottendedele af Befolkningen ved, at den ene Ottendedel afgiver sin Part. Men da man jo foreslaar Smørprisen nedsat til 1 Kr. 60 Øre og Fedtprocenten i Smør er 86, medens den for Flæsk er